

Kā bērnam mācīt labas manieres

Labas uzvedības apgūšana notiek visas bērnības garumā. Vislabākā mācīšanas metode ir pašu labais piemērs.

Pleaugušo atdarināšana

Bērniem vecumā līdz gadam pietiek redzēt mūsu pašu uzvedību. Varam, piemēram, viņiem rādīt, kā pareizi uzvesties pie galda. Jau 10 mēnešus vecam bērniņam ir nepieciešams savs krēslīnš, bļodiņa un sava vieta pie galda, lai varētu piedalīties ģimenes kopīgajā maltītē. Lai viņš redz, ko dara lielie, un mēģina atdarināt. Drīkst ēst ar pirkstiņiem. Gan pienāks laiks arī karotei. Galvenais, lai mazais redz, kā to dara pārējie. Mēs vēl nedrīkstam no mazuļa prasīt kārtību un sodīt viņu, piemēram, ja viņš no gultiņas met ārā grabuļus vai protestē, kad mazgā muti.

Patstāvības mēģinājumi

Vēl nerasniedzot divu gadu vecumu, bērni jau prot atvadoties pateikt atā, sākt lietot vārdiņus lūdzu, paldies. Parasti jau mazie paši skrien klāt, lai varētu sasveicināties, kaut arī nezin vai mācēs glīti pateikties par saņemtu dāvanu, jo tad parasti satraukums ir tik liels, ka pateikt paldies var arī aizmirst.

Šajā vecumā jau vajag sākt mācīt kulturālas ēšanas paradumus. Vispirms ir jārada tam attiecīgie apstākļi. Ēdienreize nedrīkst būt ne bieds, ne arī rotaļa. Ja bērns sāk ar zupu laistīties, nevis to ēst, noteikti un mierīgi to neļaujam.

Normu apgūšana

Kad bērnam jau ir 2-3 gadi, varam jau teikt, ko no viņa gaidām. Norādījumi nedrīkst būt gari. Taču dodam bērnam laiku, lai viņš pats izlemj, kad izpildīs mūsu uzdevumu. Necentīsimies mācīt visu uzreiz.

Nav saprātīgi labas uzvedības apgūšanu atstāt uz vēlāku laiku, uzskatot, ka divgadīgs bērns vēl ir pārāk mazs. Tāda nostāja mums var draudēt, ka bērns vēl ilgi uzvedīsies kā mazulis.

Divus trīs gadus veci bērni parasti jau prot pateikt piedod, ja izdara ko sliktu, spēj palūgt, ja ko vēlas. Arī pie galda viņiem jau jāsež kopā ar pārējiem un jāmāk rīkoties ne tikai ar karoti, bet jāmācās lietot arī dakšiņu. Nedrīkst mazo sodīt, ja kaut kas neizdodas. Visam pienāks savs laiks.

Bērnu uzvedība un emocijas

Mazajiem dažkārt emocijas ņem virsroku pār labām manierēm. Satraukti vai nobijušies, viņi nezin vai sasveicināsies. Ja bērns ir sadusmojies, viņš negribēs ar citiem bērniem dalīties ar savām rotaļlietām, ja ir noguris, veltīgi būs gaidīt no mazā labu uzvedību pie galda. Šādās reizēs ne-dusmosimies uz bērnu, ja viņš nespēj uzvesties pieklājīgi.

Nespiedīsim bērnu ar varu būt uzvedīgam. Laba uzvešanās nedrīkst būt kā rezultāts dzelžainai dresūrai vai bailēm no soda.

Tai jābūt dabiskai kā elpošana, runāšana.